

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک های دلبستگی و طرحواره های ناسازگار اولیه با بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته در دانشجویان پزشکی دانشگاه های شهر تهران

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 15، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا حسین لو - علوم تحقیقات

مهرناز آزادیکتا - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلام شهر

بیبا نصرالهی - دانشگاه آزاد، واحد علوم تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

اختلال شخصیت خودشیفته به عنوان اختلالی جذاب در روان شناسی همواره برای پژوهشگران سوالات زیادی را ایجاد کرده است. سبک های دلبستگی و طرحواره های ناسازگار اولیه از جمله متغیرهایی هستند که می توانند به نوعی در بروز این اختلال نقش داشته باشند. این پژوهش با هدف بررسی رابطه سبک های دلبستگی و طرحواره های ناسازگار اولیه در بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته در دانشجویان پزشکی دانشگاه های شهر تهران انجام شد. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی دانشجویان پزشکی دانشگاه های شهر تهران مشغول به تحصیل هستند بودند که تعداد 278 پرسشنامه ی سبک های دلبستگی (هازن و شیور)، طرحواره ها (یانگ) و پرسشنامه ی بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته (آمز) به شیوه در دسترس توزیع و جمع آوری گردید. داده ها با استفاده از SPSS با روش های آماری همبستگی و رگرسیون چندگانه مورد تحلیل قرار گرفتند. بر طبق نتایج سبک های دلبستگی نایمن و دوسوگرا با بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته رابطه مثبت معنادار داشتند و سبک دلبستگی ایمن با بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته رابطه منفی معنادار داشت. همچنین بین کلیه مولفه های طرحواره های ناسازگار اولیه به جز طرحواره اطاعت رابطه مثبت معناداری وجود داشت. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که سبک های دلبستگی 12 درصد و طرحواره های ناسازگار اولیه 22 درصد از تغییرات متغیر ملاک یعنی بروز ویژگی های شخصیت خودشیفته را تبیین کردند. طبق یافته های پژوهش برای شناسایی هر چه بهتر اختلال شخصیت خودشیفته و جلوگیری از بروز آن باید برنامه های مناسبی توسط روان شناسان و مسئولین مربوطه تدوین شود.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، طرحواره های ناسازگار اولیه، ویژگی های شخصیت خودشیفته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032035>

